

Sygn. akt III KK 344/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

SSN Piotr Mirek

Protokolant Jolanta Włostowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Józefa Gemry
w sprawie A. S.

oskarżonego z art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 11 maja 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego - na
niekorzyść oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w R.

z dnia 10 marca 2016 r., sygn. akt X K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 marca 2016 r., sygn. akt X K (...), Sąd Rejonowy w R.
warunkowo umorzył na roczny okres próby postępowanie karne przeciwko A. S. o
czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

polegający na tym, że „w dniu 28 sierpnia 2013 r. w R., działając wbrew przepisom ustawy, posiadał środek odurzający w postaci marihuany w ilości 0,713 grama, co stanowi 7,13 porcji podstawowej o wartości nie mniejszej niż 35,65 zł”, orzekając jednocześnie przepadek woreczków foliowych zawierających susz koloru zielonego. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 25 marca 2016 r.

Orzeczenie to kasacją wniesioną w dniu 5 września 2016 r. na niekorzyść oskarżonego zaskarżył w całości Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. W kasacji zarzucono „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 92 k.p.k. w zw. z art. 213 § 1 k.p.k., polegające na pominięciu wynikających z protokołu przesłuchania podejrzanego A. S. danych dotyczących jego uprzedniej karalności i zaniechaniu sprawdzenia faktycznych okoliczności odnoszących się do wydanego wobec niego wyroku skazującego, co skutkowało rażącym naruszeniem art. 66 § 1 k.k. poprzez wydanie wobec ww. wyroku warunkowo umarzającego postępowanie karne o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, pomimo braku spełnienia określonej w tym przepisie przesłanki uprzedniej niekaralności sprawcy za przestępstwo umyślne, albowiem w dacie orzekania oskarżony był już prawomocnie skazany za popełnienie przestępstwa umyślnego, określonego w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii”. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważy, co następuje.

Podniesiony w kasacji zarzut rażącego naruszenia prawa procesowego, a w konsekwencji tego również materialnego, jest w pełni zasadny, co – wobec wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia w terminie określonym w art. 524 § 3 k.p.k. – umożliwiło jego uwzględnienie.

Rację przyznać należy skarżącemu, że jedną z okoliczności, które należy ustalić w toku postępowania karnego, stosownie do dyspozycji art. 213 § 1 k.p.k., są dane o karalności oskarżonego, a podstawę orzeczenia może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w postępowaniu, mających znaczenie dla rozstrzygnięcia (art. 92 k.p.k.).

W toku postępowania przygotowawczego prowadzący dochodzenie organ tego postępowania uzyskał w dniu 13 września 2013 r. z Krajowego Rejestru Karnego informację, że A. S. w nim nie figuruje. Rzecz w tym, że wyżej wymieniony przesłuchany w charakterze podejrzanego kilkanaście dni wcześniej (w dniu 29 sierpnia 2013 r.) ujawnił, że był karany za posiadanie narkotyków. Okoliczność powyższa nie została zweryfikowana ani przez Komendę Miejską Policji w R., ani też przez orzekający w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy, który poprzestając na wskazanym wyżej zapisie w karcie karnej oraz wyjaśnieniach oskarżonego na rozprawie głównej w dniu 5 marca 2014 r., w toku której A. S. zadeklarował, że nie był karany, ignorując poprzednie odmienne oświadczenie wyżej wymienionego, przyjął ustalenie co do jego wcześniejszej niekaralności. Wprawdzie w dniu 30 grudnia 2015 r. wystąpiono z zapytaniem do Krajowego Rejestru Karnego o udzielenie informacji o karalności A. S., jednak ostatecznie nie uzyskując odpowiedzi wydano w dniu 10 marca 2016 r. zaskarżony wyrok warunkowo umarzający postępowanie.

Tymczasem poza sporem jest, że w dacie orzekania oskarżony nie posiadał statusu osoby niekaranej, był on bowiem skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 7 czerwca 2013 r., sygn. akt X K (...) (prawomocnym z dniem 15 czerwca 2013 r.) za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby 3 lat oraz oddaniem w tym czasie pod dozór kuratora, a więc w sytuacji, gdy bieg okresu próby upływał dopiero z dniem 25 czerwca 2016 r.

Niepoczynienie ustaleń w powyższym przedmiocie skutkowało wydaniem przez sąd *meriti* wyroku z naruszeniem art. 66 § 1 k.k., który to przepis dla zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania wymaga spełnienia przesłanki uprzedniej niekaralności. Oczywiście jest przy tym, że naruszenie takie było rażące w rozumieniu art. 523 § 1 k.p.k. dotyczyło bowiem obligatoryjnej przesłanki materialnoprawnej, i co więcej miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

Na dzień rozpoznania niniejszej kasacji upłynął już okres próby wyznaczony w wyroku warunkowo umarzającym postępowanie, nie zakończył jednak swojego

biegu okres, o którym mowa w art. 68 § 4 k.k. Sąd Najwyższy ma przy tym świadomość, że na chwilę obecną skazanie w sprawie o sygn. akt X K (...) uległo, zgodnie z treścią art. 76 § 1 k.k., zatarciu (w dniu 25 grudnia 2016 r.), czego nie zmienia aktualne brzmienie tego przepisu odwołujące się do odpowiedniego stosowania art. 108 k.k. (zob. w tym przedmiocie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2016 r., V KK 265/16, LEX nr 2148674). Rzecz bowiem w tym, że w odniesieniu do A. S. nie wystąpiła, żadna z przesłanek wymaganych dla jednoczesnego zatarcia wszystkich skazań, gdyż w sprawie zaskarżonej niniejszą kasacją, a tylko ta mogłaby być podstawą zastosowania regulacji z art. 108 k.k., nie doszło do skazania (zapadł wyrok warunkowo umarzający postępowanie), natomiast samo przestępstwo popełnione zostało przed rozpoczęciem 6-miesięcznego okresu wymaganego do zatarcia skazania określonego w art. 76 § 1 k.k. W związku z tym przy ponownym rozpoznaniu sprawy może teoretycznie zapaść orzeczenie identyczne do wydanego w wyroku uchylonym przez Sąd Najwyższy, jednakże kierunek kasacji i objęcie nim całości wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 10 marca 2016 r., X K (...), nie wyklucza wydania orzeczenia surowszego, np. skazującego.

Powyższe, a także konieczność respektowania przepisów nakazujących przy orzekaniu uwzględnianie całokształtu okoliczności ujawnionych w postępowaniu, będzie miał na uwadze sąd *a quo* przy ponownym rozpoznaniu sprawy.

Z powołanych względów uchylono zaskarżony wyrok i przekazano sprawę Sądowi pierwszej instancji w celu ponowienia postępowania merytorycznego.

r.g.